

Regnskogfondets årsmelding 2011

Verdens regnskoger

AMAZONAS

Amazonas er verdens største regnskog, og strekker seg over seks millioner kvadratkilometer i til sammen ni land. Den er verdens mest mangfoldige økosystem, og hjem for over 30 millioner mennesker. Anslagsvis 1,6 til 3 millioner av disse er indianere, som fordeler seg på rundt 370 urfolkgrupper. Snaut en sjettedel av Amazonas opprinnelige areal er helt borte, og store deler er delvis ødelagt. Truslene kommer i hovedsak fra jaget etter nye beitemarker og naturressurser. Hvis dagens utvikling fortsetter vil Amazonas stykkes opp av veier, hogst og naturressursutvinning. Løsningen ligger i å finne alternative utviklingsveier som passer til Amazonas' særegne og sårbare naturgrunnlag, samt opprette nye urfolksterritorier.

SENTRAL-AFRIKA

Regnskogen i Sentral-Afrika strakte seg opprinnelig fra kysten av Vest-Afrika til Uganda. I Kongo-bassenget finner vi i dag det som står igjen av skogen, men arealet er fremdeles så stort at den er verdens nest største. Skogen strekker seg over seks land, og 60 prosent av den ligger i Den demokratiske republikken Kongo. I 2002 ble det innført et forbud mot nye hogstkonsesjoner, men man frykter nå at forbudet skal oppheves, noe som vil åpne skogen for storstilt industriell hogst. Dette vil skape store problemer for 40 millioner kongolesere, som er direkte avhengig av skogen. Løsningen i Kongo ligger derfor i at disse menneskenes behov, interesser og kunnskap blir vektlagt i utforming av landets skogpolitikk.

SØRØST-ASIA

Tidligere var store deler av Sørøst-Asia dekket av regnskog, men i dag forsvinner skogen i denne regionen raskest i verden. Store sammenhengende skoger finnes kun igjen på Borneo og Ny-Guinea. Hogst og en ekspanderende plantasjeindustri står hovedsakelig for avskogingen, men gruvedrift og infrastrukturprosjekter utgjør også trusler. Den massive avskogingen er konfliktfylt, fordi urfolk og andre skogsfolk drives vekk fra sine områder. Disse gruppene må blant annet gis juridiske råd og opplæring i sine rettigheter, for bedre å stå imot press utenfra. I noen land må det jobbes for å reformere lovverket, mens det andre steder må føres rettssaker for å få myndighetene til å praktisere et lovverk som i utgangspunktet er godt.

KLIMA OG REDD

Regnskogen binder opp enorme mengder karbon. Dette frigjøres når regnskogen ødelegges, og står for anslagsvis 15 prosent av verdens klimagassutslipp. Derfor er det bred forståelse for at bevaring av regnskogen er avgjørende for å hindre en global temperaturøkning på mer enn to grader. Klima-programmet Reducing Emissions from Deforestation and Forest Degradation (REDD) har til hensikt å sette en økonomisk verdi på skogen, og tilbyr skogland penger for å la den stå framfor å hugge den ned. REDD+ er en videreutvikling som går lengre enn tiltak mot avskoging. REDD+ skal også belønne bevaring og fortetting av eksisterende skog.

Utålmodighet

I 2011 står regnskogsbevaring fortsatt høyt på den internasjonale politiske agendaen, og Brasil setter for tredje år på rad ny rekord i redusert avskoging. Hvorfor er vi likevel ikke tilfredse?

AVSKOGINGEN I BRASIL var i fjor under en tredjedel av hva den pleide å være i tiåret fram til 2005. I Norge er det tverrpolitisk oppslutning om regjeringens regnskogsmilliarder, og Regnskogfondets egen prosjektvirksomhet har aldri vært mer omfattende, inntektene aldri større og vår internasjonale innflytelse aldri tydeligere.

Klimaavtale i det blå

Likevel er det vanskelig å være fornøyd. Da verdens toppledere var samlet på Bali i desember 2007 og Jens Stoltenberg annonserte den storstilte norske regnskogssatsingen, vedtok de et såkalt veikart for forhandlingene fram til klimatoppmøtet i København i 2009. Der skulle de vedta en juridisk bindende internasjonal klimaavtale som skulle tre i kraft fra 2013. Om få måneder er vi i 2013. Vi er fortsatt årevis unna en juridisk bindende avtale og enda lengre fra at en eventuell avtale settes ut i livet.

Forhandlingene om regnskog preges av tilsvarende optimisme, og påfølgende skuffelse. I desember 2010 ble flere års påtrykk og press fra en bred koalisjon av frivillige organisasjoner, der Regnskogfondet og våre lokale partnerorganisasjoner har spilt en sentral rolle, kronet med seier. På klimatoppmøtet i Cancún i Mexico ble det internasjonale rammeverket for skogbevaring i klimasammenheng

(REDD+) etablert. Avtalen anerkjenner eksplisitt at skogbevaringen må skje på en måte som respekterer urfolks rettigheter, bevarer skogens biologiske mangfold og bygger på deltakelse fra alle berørte parter, hvilket nesten var utenkelig to år tidligere. Men i desember 2011, etter klimatoppmøtet i Durban i Sør-Afrika, har verden knapt kommet et skritt videre.

Dramatisk utvikling i Brasil

Mens forhandlingene snegler seg avgårde på internasjonalt plan, merker vi at sterke motkrefter er i bevegelse på nasjonalt plan. I Brasil preger et forslag til ny skoglov i økende grad debatten i 2011. Lovforslaget kan forstås som de store jordeiernes reaksjon på at de ikke lenger fritt kan ta seg til rette i Amazonas. For å få ned avskogingen har myndighetene nemlig de siste årene begynt å håndheve den gjeldende skogloven og slått ned på miljøkriminalitet med bøter, fengsler og kutt i landbrukskreditten til godseiere som ikke respekterer miljølovgivningen. I desember vinner godseierstanden en viktig seier, da lovforslaget blir vedtatt i Kongressen med stort flertall. Selv om forslaget må videre til Senatet, er dette et klart eksempel på den maktkampen som skogbevaring utløser. Noen tjener stort på at regnskogen raseres, og bevaring handler mye om å temme disse aktørene, slik at regnskogens livsviktige funksjon som klimare-

gulator, biologisk skattkammer og hjemsted for millioner av mennesker kan bestå. Dessverre er det norske Oljefondet blitt en av disse aktørene som tjener stort på regnskogsrasering og således står på gal side i kampen.

Vi står midt i begivenhetene

I denne kampen har vi dårlig tid, og selv om Regnskogfondet og våre mer enn hundre lokale partnerorganisasjoner har vunnet store seire de siste årene, kan vi dessverre nesten aldri ta framskrittene som endelige. De som taper prøver på nytt med nye metoder. Trøsten er at de kreftene som ønsker å bevare regnskogen har blitt betydelig styrket siden toppmøtet på Bali. Regnskogen kan reddes og tilbakeslag kan motvirkes og oppheves. Denne årsrapporten viser at Regnskogfondet og våre lokale partnere har fått en helt sentral rolle i denne kampen i alle de tre viktigste regnskogsområdene på kloden. Utålmodigheten til tross, er det ingen liten bedrift.

Lars Løvold

LARS LØVOLD
Daglig leder i Regnskogfondet

JANUAR: Afrikansk urfolkslov

I januar melder vi at Kongo-Brazzaville har vedtatt en lov som skal beskytte landets urfolk. Det er første gang en slik lov blir vedtatt på det afrikanske kontinentet. Vår søsterorganisasjon Rainforest Foundation UK har jobbet med lovforslaget siden 2004, og Regnskogfondet håper den vil bidra til å påskynde lignende prosesser i DR Kongo, hvor vi opererer.

MARS: Stiller nye miljøkrav i Brasil

Regjeringen legger fram en strategi for å styrke og videreutvikle det norske forholdet til Brasil. Strategien stiller krav til hvordan norsk næringsliv og norske investorer skal forholde seg til miljøproblematikk og urfolks rettigheter. Dette er en gledelig nyhet, mener Regnskogfondet, som har deltatt i utviklingen av strategien.

MAI: Stanser nye tillatelser

Indonesia lanserer endelig et toårig forbud mot å utstede nye tillatelser til tømmerhogst og omgjøring av skog til plantaser. Forbudet er et tiltak under skogsamarbeidet mellom Norge og Indonesia. Selv om anbefalingene fra Regnskogfondets partnere i Indonesia dessverre ikke vektlegges i stor grad, er forbudet et skritt i riktig retning.

FEBRUAR: Vannkraftens skyggeside

Tre indianerledere fra Amazonas besøker Oslo for å fortelle norske myndigheter og næringsliv hva storstilte vannkraftprosjekter betyr for dem som bor i og lever av skogen. Regnskogfondet er blant arrangørene av seminaret «Damming the Amazon», som finner sted på Literaturhuset i Oslo 21. februar.

APRIL: Smekk til Ikea og Jysk

Regnskogfondets hagemøbelguide hjelper norske forbrukere til å velge miljøvennlig avslapning. Etter å ha spurt 30 forhandlere om hvilke materialer som brukes i møblene deres, kan vi presentere vår oversikt. Den viser at blant andre Bohus og Skeidar er regnskogfrie, mens Ikea og Jysk er blant dem som selger møbler med tropisk tømmer.

JUNI: Dømt for ulovlig hogst

For første gang har en domstol på Papua Ny-Guinea avsagt fellende dom mot et tømmersekskap. Malaysiske Concord Pacific må betale lokalbefolkningen 526 millioner kroner etter omfattende ulovlig hogst over en tiårsperiode. Dommen er en stor seier for Regnskogfondets papuanske samarbeidspartner, CELCOR, som har jobbet med saken i en årrekke.

JULI: Oppdaget ukjent stamme

Ukontaktere indianere får uvanlig stor medieoppmærksomhet i Norge, etter at det brasilianske indianerdepartementet FUNAI bekrefter at en helt ukjent stamme bestående av 200 indianere lever i Javaridalen i Amazonas. Regnskogfondets partnere har opprettet en rekke kontrollposter for å beskytte slike grupper.

SEPTEMBER: Magasinet i ny drakt

For tredje gang gjør vi en omfattende forandring av magasinet vårt. I 1993 lanserte Regnskogfondet sitt første tidsskrift, «Viva a mata!», som er portugisisk for «leve skogen». I 2000 jobbet vi ikke lenger bare i Brasil, og navnet ble skiftet til «Nytt fra Regnskogfondet». I september 2011 bytter vi layout på nytt og skifter navn til «Regnskog».

NOVEMBER: Fant «tropekjøkken»

Etter at Regnskogfondet gransker bruken av tropisk tømmer i byggevarerbransjen, blir kjøkkenforhandlerne Kvik og Drømmekjøkken kåret til verstinger. De to selskapene lover umiddelbart å bli regnskogfrie. Flere år med slike kampanjer har gitt resultater, ved at ingen av de store aktørene innen byggevarerbransjen selger tropisk tømmer.

AUGUST: Motstand mot vannkraft

Lørdag 20. august demonstrerer tusenvis av mennesker i Brasil mot utbyggingen av vannkraftverket Belo Monte i Amazonas. Den internasjonale protestdagen blir avholdt 22. august, og Regnskogfondet er blant de ti miljøorganisasjonene som markerer sin motstand utenfor den brasilianske ambassaden i Oslo.

OKTOBER: Stanset motorvei

Demonstrerende indianere vinner en viktig kamp når Bolivias president Evo Morales lover å stanse planene om en motorvei gjennom indianerterritoriet Tipnis. Vår partner CIDOB har vært toneangivende i den lange og tunge kampen mot myndighetene. Avgjørelsen innebærer at territoriet også skal beskyttes mot hogst og olje- og gassutvinning.

DESEMBER: Historisk lav avskoging

Meldingen om at avskogingstallene i Amazonas er de laveste siden målingene startet i 1988, blir tatt godt imot av Regnskogfondet. Vi peker på opprettelsen av urfolksterritorier, som Regnskogfondet er dypt involvert i, som en av hovedårsakene til framgangen. Målingene viser at den årlige avskogingsraten ligger på en tredjedel av historisk gjennomsnitt.

Steg for steg i Sør-Amerika

REGNSKOGFONDETS ARBEID i Amazonas preges av langsiktighet. 2011 var et år hvor nye brikker falt på plass i det som i 2007 startet som en tiårsstrategi.

Vår innsats i Amazonas handler kort fortalt om å beskytte fire store territorier: «Vestamazonas» (Ecuador, Brasil, Bolivia og Peru), «Xingubassenget» (Brasil), «Guyana Shield» (Brasil, Fransk Guyana og Surinam) og «Rio Negro-området» (Brasil, Venezuela og Colombia). I tillegg gjennomfører vi et omfattende regionalt arbeid, som har til hensikt å fremme samarbeid på tvers av alle landegrensene i Amazonas.

For å nå målet om beskyttelse av disse fire områdene, må vi blant annet arbeide for opprettelsen av en rekke nye indianerterritorier innenfor prosjektområdene. Der territorier allerede er opprettet, jobber vi for at indianerne forvalter disse på en bærekraftig måte, og at beskyttelsen opprettholdes og respekteres. Arbeidet i Amazonas preges av at skogen ikke tar hensyn til nasjonale grenser. Den strekker seg over ni forskjellige land, hvert med sitt individuelle lovverk.

Brasil: Urfolk må bli hørt

I 2011 jobbet vi mye med å utvikle og forbedre gjeldende lover og regelverk. Brasil har forpliktet seg til å følge ILO-konvensjonen, som omfatter urfolks selvbestemmelsesrett. Den sier blant annet at staten skal konsultere urfolk før det iverksettes tiltak som påvirker de territoriene urfolk etter loven har rettigheter i. Sammen med våre partnere, har vi presset på for at denne retten til konsultasjon skal fungere, noe den ikke gjør i dag. Vi ser alt for ofte at det kalles inn til et møte på så kort varsel at representanter for urfolk ikke har mulighet til å være til stede. Men myndighetene hevder på sin side at møtet er holdt.

Våre partnere krever at det skal legges klare retningslinjer for hvordan en slik konsultasjon skal holdes, og de har kommet med konkrete forslag til forbedringer av dagens praksis. Dette er en problemstilling vi også har jobbet med i Peru og Bolivia.

I 2011 har vi også videreutviklet støtten til indianerorganisasjoner på forskjellige nivåer. Den retter seg mot alt fra små landsbyorganisasjoner til de største indianerorganisasjonene som finnes i Brasil, Peru og Bolivia. Vi bistår

i form av finansielle midler som gjør dem i stand til å reise til en rekke landsbyer og drive informasjonsarbeid. Dette kan for eksempel handle om konsekvensene av at et oljeselskap har fått tillatelse til å operere i deres område. Denne kunnskapen drar landsbyboerne fordel av når de utøver press på lokale, regionale og nasjonale myndigheter.

Peru: Forurensning løftes til kongressen

Et stort press fra oljeselskaper finner sted i de

REGNSKOGFONDET I SØR-AMERIKA

- Regnskogfondet har støttet prosjekter i Brasil siden 1990
- I 2005 utvidet vi med Peru, og deretter Paraguay (2006), Ecuador (2007), Bolivia (2007) og Venezuela (2007). Gjennom ulike nettverk opererer vi også i Fransk Guyana, Guyana, Surinam og Colombia
- 30 partnere
- Budsjett på 65 millioner kroner
- Åtte ansatte i avdelingen

nordlige delene av Peru, og har i flere tilfeller ført til forurensning av store og små elver. Vi støtter blant andre indianerorganisasjonen i fylket Loreto i deres arbeid med å utvikle et overvåkingssystem for oljeforurensning i elvene.

Dette foregår ved at landsbyene i området sender en person ut for å ta vannprøver av elvene. Disse prøvene blir til rapporter, som igjen brukes som dokumentasjon overfor oljeselskapene for enten å få kompensasjon eller for å hindre ny forurensning. Vi er glade for å se at denne overvåkingen nå er blitt så profesjonell at oljeselskapene godtar rapportene som et forhandlingsgrunnlag.

I 2011 så vi også tegn på det som kan bli et viktig gjennombrudd: Det er opprettet en dialog med kongressen i Lima, med tanke på å få den peruanske staten til å ta ansvar for det oljeselskapene foretar seg i fylkene. Vi og våre støttespillere mener de nasjonale myndighetene må forholde seg til det oljeselskapene foretar seg på peruansk jord.

Helhetlig forvaltning av territorier

Mens vi i Peru i stor grad jobber med å opp-

rette indianerterritorier, er situasjonen i Brasil en annen. Her har myndighetene i langt større grad gitt indianere områderrettigheter. Derfor konsentrerer vi oss i Brasil mer om forvaltningen av territoriene.

I Amapá, en delstat helt nord i Amazonas, har våre partnere kartlagt problemene som finnes inne i indianerterritoriet. Befolkningsvekst, søppel og eksterne trusler bidrar til å gjøre situasjonen vanskelig. Disse utfordringene tar partnerne våre hensyn til når de jobber med å utvikle planer for bærekraftig forvaltning av disse territoriene. Våre partnere har i 2011 utarbeidet et forslag til miljøverndepartementet i Brasil om at disse indianerområdene må forvaltes i sammenheng med de områdene som finnes rundt territoriene, i dette tilfellet nasjonalparker og andre verneområder. I Brasil finnes det i dag ingen enhetlig forvaltning av så store sammenhengende områder.

Bolivia: Slåss mot ny motorvei

Den store stridssaken i 2011, var en planlagt motorvei som skal gå 300 kilometer rett gjennom indianerområdet og nasjonalparken Tipnis. Regnskogfondet har vært involvert gjennom vår partner Confederación de Pueblos Indígenas en Bolivia (CIDOB), som representerer landets lavlandsindianere. Arbeidet har blant annet handlet om demonstrasjoner mot veiutbyggingen. Situasjonen utviklet seg til å bli svært spent, og mange av CIDOBs støttespillere valgte å trekke seg ut.

Regnskogfondet har imidlertid stått side om side med lavlandsindianerne i Bolivia. Vi har blant annet gitt økonomisk støtte til CIDOB, slik at de har hatt mulighet til å fortsette og stå imot presset fra myndighetene, og forsvare sine landområder. Vår støtte bidrar til at CIDOB kan organisere seg og delta i den krevende forhandlingen med president Evo Morales og hans regjering.

Støtten kan ta form av enkle ting som å leie et møtelokale og ha en datamaskin til referat-skriving, men innebærer også støtte til mobilisering, samt alliansebygging. Høsten 2011 bragte en tilsynelatende seier, ved at Morales grep inn og lovet at motorveien skal gå rundt Tipnis. Vi og våre partnere konsentrerer oss nå om oppfølgingen av dette løftet.

STRIDSSAK: Utbyggingen av vannkraftverket Belo Monte har vakt sterke reaksjoner i Brasil. Bildet er fra en demonstrasjon i Brasilia 8. februar i fjor. Regnskogfondet har vært involvert i kampen i en årrekke.

Skadebegrensning i Belo Monte

I Brasil er situasjonen omkring et annet utbyggingsprosjekt en ganske annen. 7. mars 2011 startet byggingen av vannkraftverket Belo Monte i Xingubassenget. Kampen mot vannkraftverket har pågått i 20 år og myndighetene i Brasil har aldri gjennomført en reell konsultasjon med de indianergruppene, og øvrige lokalbefolkningsgrupper, som vil bli påvirket av utbyggingen. I dag har man ennå ikke full oversikt over konsekvensene av utbyggingen, men man antar at så mange som 20 000 mennesker må flytte.

Regnskogfondet har bidratt til kampen på en rekke måter, deriblant underskriftskampanjer, påvirkning av brasilianske og norske myndigheter, støtte til den største sivilsamsfunnsbevegelsen i regionen som iherdig har motarbeidet utbyggingen, utarbeidelsen av en alternativ miljøkonsekvensanalyse og deltagelse i demonstrasjoner utenfor Brasils

ambassade i Oslo. En del av sivilsamfunnet i Brasil mener kampen er tapt, og at innsatsen nå må rette seg mot skadebegrensning. Vannkraftverket må bygges på best mulig måte, slik at færrest mulig må flytte og negative miljøkonsekvenser begrenses til et minimum. Vi må bidra til å få våre partnere inn i de rette foraene for å sikre at utbyggernes lovnader om å gi store summer til skole og helsevesen faktisk blir realisert.

Belo Monte er ett eksempel på at 2011 har vært et vanskelig år i Brasil. Et annet er den omstridte skogloven som ble vedtatt i kongressen på tampen av året. Den gir blant annet amnesti til miljøkriminelle som har bedrevet storstilt ulovlig hogst, og kan føre til at avskogingstallene i Amazonas vil øke. Loven er ved årsskiftet ennå ikke vedtatt i senatet, men disse tilbakeskrittene gjør at Regnskogfondet mener innsatsen for å beskytte eksisterende territorier vil bli enda viktigere i årene som kommer.

Urfolksinnspill om REDD

I Ecuador har Regnskogfondet og vår partner CEPLAES gjort viktige framskritt i arbeidet med å øke deltakelsen til urfolk og det sivile samfunn forøvrig i utviklingen av landets strategi for å redusere klimagassutslipp fra avskoging. Gjennom publikasjoner, politisk påvirkningsarbeid og organisering av en rekke dialogmøter mellom landets myndigheter og representanter for urfolk, miljøbevegelse, kvinne- og ungdomsorganisasjoner, menneskerettighetsorganisasjoner, akademia og andre, har vi bidratt til at Ecuadors klimapolitikk tar hensyn til menneskerettigheter, biologisk mangfold og sosial rettferdighet.

Vi har også arbeidet med å bygge lokale urfolksorganisasjoners kapasitet til å begrense avskoging og til å utrede hvordan kompensasjonsinntekter for redusert avskoging kan bidra til å styrke urfolks selvbestemmelse og territorieforvaltning.

Rett vei for rettigheter

URFOLKS RETTIGHETER har ikke stått høyt på agendaen i Kongo. 2011 kan markere et vendepunkt.

Siden starten i 2003, har Regnskogfondets arbeid i Kongo i all hovedsak dreid seg om påvirkning av politiske prosesser. Fordi urfolk ikke blir hørt eller hensynstatt i politiske prosesser, har Regnskogfondet og lokale partnere jobbet mye med å snu denne trenden. I 2011 så vi bevegelse i et vanskelig arbeid.

Kartlegger verneområder

Kongo deles nå inn i soner for vern og kommersiell bruk. Det har vært et tungt og langvarig påvirkningsarbeid for å få skogsfolks rettigheter inkludert i myndighetenes landfordelingsprogram. Det er fremdeles ønskelig at vi og våre partnere får en større gjennomslagskraft i denne politiske prosessen.

I 2011 fortsatte vi derfor å jobbe tett med lokale organisasjoner for å utvikle kart som tydelig viser hvilke områder skogsfolk bruker og har rettigheter til. I mai ble det holdt en stor workshop i Kinshasa, hvor temaet var deltakende kartlegging i Kongo. Blant deltakerne var Kongos miljøvernminister og representanter for sivilsamfunnet og lokalbefolkning. Workshopen ble organisert av nettverket Réseau Ressources Naturelles (RRN), en av våre hovedpartnere, og støttet av Rights and Resources Initiative (RRI) og Regnskogfondet. Den ble fulgt opp av en stor kartografi-aktivitet i Ikala i Bandundu-provinsen, hvor tre av våre medarbeidere deltok.

Vi ser at slik kartlegging får positive konsekvenser. Etter en prosess som startet i 2009, ble det i 2011 enighet på tvers av lokalbefolkning, urfolk og myndigheter om en grense for verneområdet Itombwe. Dermed er dette store området definert som et verneområde i et validert kart. Det er første gang lokalbefolkningen i Kongo har fått en slik medvirkning i en politisk prosess. Samarbeidet mellom Regnskogfondet, internasjonale naturvernorganisasjoner, lokale urfolkorganisasjoner og myndighetene er nybrottsarbeid i Kongo.

Resultatet er svært viktig, ettersom det kan fungere som en oppskrift for hvordan man i framtida bør opprette verneområder i Kongo. Det er imidlertid en utfordring at kartene så langt ikke er et godkjent verktøy i myndighetenes landfordelingsprogram.

BLE HØRT: Urfolkrepresentanten Musungayi Shaumba blir intervjuet av media under det nasjonale forumet om urfolk i Kinshasa i oktober 2011.

REGNSKOGFONDET I SENTRAL-AFRIKA

- Jobber i DR Kongo (2003)
- Åtte partnere
- Budsjett på 16,4 millioner kroner
- Fire ansatte i avdelingen

Nasjonalt forum om urfolk

Rettigheter var i søkelyset igjen da urfolksorganisasjoner fra hele Kongo i oktober 2011 ble samlet i Kinshasa. Organisasjonene fikk her anledning til å snakke direkte til representanter fra myndighetene, noe som aldri tidligere har vært gjennomført på en lignende måte. Det var Regnskogfondets partner, nettverksorganisasjonen Dynamique des Groupes des Peuples Autochtones (DGPA), som tok initiativ til forumet.

Urfolksorganisasjonene fortalte hvordan de definerer og oppfatter seg selv, hvilken sammenheng som finnes mellom urfolk og nasjonale, politiske interesser og i hvilken grad disse interessene ikke tar hensyn til urfolks rettigheter.

Organisasjonene leverte et felles brev til president Joseph Kabila, hvor de krevde at urfolks rettigheter anerkjennes, og at pågående politiske prosesser tar hensyn til urfolks territorier og tradisjoner. Brevet førte til at Kabila instruerte miljøministeren og planleggingsmi-

nisteren til å respektere urfolks skog- og landrettigheter. Regnskogfondet har aldri opplevd at presidenten har foretatt seg noe lignende overfor urfolk.

Samlingen fikk stor medieoppmærksomhet i landet, og dette ga DGPA en synergieffekt foran en lignende samling som ble holdt senere i 2011. Her møttes flere NGO-er fra Kongo, Kamerun, Kongo Brazzaville og Den sentralafrikanske republikk for å diskutere en regional strategi for å fremme urfolksrettigheter i Kongobassenget. På mange måter har 2011 derfor vært et merkeår, med tanke på urfolksrettigheter i Kongo og de omkringliggende landene.

Stiller krav til nasjonal REDD-plan

I fjor fulgte Regnskogfondet også opp kongolesiske myndigheters arbeid med å lage en nasjonal plan for REDD. Den skal være ferdig 31. desember 2012, men vi og lokale partnere frykter at tidspresset er for stort og at den derfor verken blir god eller grundig nok. Vi har stilt en rekke krav som knytter seg til rettigheter, deltakelse, reform av gjeldende skogpolitikk og at REDD som utviklingsstrategi for Kongo forankres godt i regjeringen og parlamentet. Den nasjonale REDD-planen skal gjelde fra 2013 til 2030, og derfor må Regnskogfondet og partnere i 2012 fortsette å jobbe hardt og tett for å sikre at kravene våre blir oppfylt.

Foto: Patrick Sadi Hemedji/DGPA

Bevegelse i pressområde

REGNSKOGEN I SØRØST-ASIA presses på alle kanter. For å snu trenden må vi støtte det lokale sivilsamfunnet, drive omfattende lobbyvirksomhet og ta selskaper for retten.

I Indonesia har skogbevaring stått høyt på den politiske agendaen i hele 2011, blant annet fordi Norge vil betale Indonesia opp til seks milliarder kroner dersom landet reduserer klimagassutslipp fra avskoging. Regnskogfondet og våre partnere har benyttet denne gyldne muligheten til å presse på for bevaring av naturskog og anerkjennelse av rettighetene til menneskene som bor i og rundt skogen.

Flere av våre partnere er blitt sentrale aktører i den nasjonale debatten om REDD, og får i økende grad tilgang til politiske prosesser hvor viktige beslutninger tas. Dette innebærer blant annet at våre partnere har vært tett involvert i utformingen av et utkast til nasjonal REDD+strategi, og fremmet tiltak for å sikre langvarig beskyttelse av Indonesias gjenværende skoger på en måte som ivaretar interessene til lokalsamfunn og urfolk.

Til tross for denne positive utviklingen lar de store resultatene vente på seg, fordi sterke motkrefter fra hogst-, plantasje- og gruveindustrien mobiliserer mot ethvert tiltak som kan redusere deres fortjeneste.

Landrettigheter og lokal forvaltning

I fjor så vi imidlertid positive tendenser i arbeidet med å sikre lokalsamfunnenes rettigheter til å bruke og forvalte skogen på en bærekraftig måte. I større grad enn før snakkes det nå om landrettigheter på høyt politisk nivå, og det anerkjennes at man må rydde opp i forvirrende arealplaner for å kunne bevare skogen. I Jambi på Sumatra har Regnskogfondets partner fått gjennomslag for at over 600 kvadratkilometer skog skal forvaltes av lokalsamfunnene selv. Samtidig har urfolksalliansen AMAN utarbeidet et nytt lovforslag om urfolks rettigheter på nasjonalt plan.

Det økte fokuset på rettigheter har imidlertid ført til flere landkonflikter, ettersom lokalsamfunn blir klar over egne rettigheter og ikke lenger finner seg i at skogen deres ødelegges av industriselskaper. Derfor har Regnskogfondet jobbet mye med konfliktløsning, og det var en milepæl da skogministeriet etablerte en innsatsgruppe for konfliktløsning.

Historisk dom i Papua Ny-Guinea

Rettighetsarbeid var i fjor et viktig innsatsområde for Regnskogfondet også i Papua Ny-Guinea (PNG). Vi har gitt lokalsamfunn opplæring i hvilke rettigheter de har, og vi har bistått i saker som våre lokale partnere har ført i landets rettsapparat. Sistnevnte er svært vanskelig arbeid, men samtidig helt nødvendig. Vi møter motparter som har råd til å hyre inn særdeles kompetent advokatbistand, samtidig som de driver en uthalingstaktikk som gjør at sakene beveger seg langsomt gjennom rettsystemet. Vi har imidlertid stått fast på at våre saker holder juridisk vann.

I 2011 fikk vi en svært oppløftende konklusjon i så måte, da det malaysiske tømmersekskapet Concorde Pacific ble dømt til å betale lokalbefolkningen 526 millioner kroner for omfattende, ulovlig hogst. Dommen setter presedens fordi retten markerer at dette var en ulovlig handling, samtidig som det settes en verdi på skogen og skadene selskapet har påført den. Dette er en svært viktig seier nettopp fordi det kommer flere lignende saker.

Skogkamp i sosiale medier

I PNG har vi i flere år jobbet med våre lokale partnere for å sikre beskyttelse av Managalas, et skogområde på 3600 kvadratkilometer. Prosessen har vært omfattende, mye på grunn av

REGNSKOGFONDET I SØRØST-ASIA OG OSEANIA

- Har jobbet i regionen siden 1997
- Støtter prosjekter i Indonesia (1997), Papua Ny-Guinea (1997) og Malaysia (1998)
- 17 partnere
- Budsjett på 27 millioner kroner
- Seks ansatte i avdelingen

kravet til dokumentasjon. Men i fjor var alt klart og søknaden kunne overleveres ministeren. Dette har gitt oss verdifulle erfaringer, og i 2012 har vi derfor kastet blikket på andre områder som kan sikres på samme måte. Vi kan bistå aktuelle lokalsamfunn og se til at prosessen går langt raskere enn den gjorde i nybrottsfeltet Managalas.

I fjor så vi videre hvordan sosiale medier gir helt nye muligheter for informasjonsutveksling, kampanjevirkosomhet og påvirkning. Et eksempel er opprettelsen av en statlig undersøkelseskommisjon, som kom i stand etter press og kampanjevirkosomhet blant annet i sosiale medier. Kommisjonen skal granske hvordan en rekke selskaper har fått retten til å beplante 50 000 kvadratkilometer skog, noe våre partnere mener er det største landtyveriet i PNGs historie.

TRUSSEL: Oljepalmeplantasjer utgjør en av de største truslene mot regnskogen i Sørøst-Asia.

Foto: Anja Lillegraven/Regnskogfondet

FN – Et nyttig verktøy

DA MYNDIGHETENE på Papua Ny-Guinea ville frata urfolk deres juridiske rettigheter, var FNs urfolkserklæring et av redskapene Regnskogfondet og våre partnere brukte for å vinne fram.

Regnskogfondet har de siste årene engasjert seg i flere internasjonale policyprosesser, for å sikre at internasjonale avtaler og rammeverk bidrar til regnskogbevaring. Dette er en svært tidkrevende prosess, der resultatene sjelden kommer så raskt som vi skulle ønske. I 2011 opplevde vi tilbakeskritt i arbeidet for å sikre en god avtale om skogbevaring innenfor klimaforhandlingene, mens vårt arbeid med internasjonale menneskerettighetsinstrumenter ga gode resultater.

Omstridt miljølov ble annullert

I 2011 samarbeidet Regnskogfondet med partnere i Papua Ny-Guinea og Indonesia om påvirkningsarbeid gjennom FNs menneskerettighetsråd. Dette arbeidet har skjedd gjennom ordningen Universal Periodic Review (UPR), som hvert fjerde år kontrollerer hvordan alle FNs medlemsstater følger opp sine menneskerettighetsforpliktelser. I mai 2011 deltok representanter for Regnskogfondet og den papuanske miljø- og menneskerettighetsorganisasjonen CELCOR på møter i menneskerettighetsrådets UPR-arbeidsgruppe i Genève. Her lyktes vi i å gjøre en rekke av våre anbefalinger om endringer i Papua Ny-Guineas håndtering av urfolks og skogsamfunns rettigheter til formelle anbefalinger fra menneskerettighetsrådet.

Den viktigste anbefalingen vår handlet om «Environment Amendment Act 2010», som medførte at urfolk og lokalsamfunn ble fratatt den juridiske retten til å klage på myndighetenes beslutninger om hogst og industrielle inngrep i deres skoger og landområder. Etter råd fra Regnskogfondet og våre partnere, fremmet Norges delegasjon en anbefaling om at lovendringen skulle trekkes slik at Papua Ny-Guineas miljølovgivning skulle være i samsvar med FNs urfolkserklæring (UNDRIP). Regnskogfondets partnerorganisasjoner i landet fortsatte kampanjen, og i januar 2012 ble lovendringen annullert av Papua Ny-Guineas nye regjering.

I november leverte Regnskogfondet, den indonesiske partnerorganisasjonen HuMa og åtte andre indonesiske og internasjonale organisa-

sjoner en parallellrapport om brudd på urfolks rettigheter til menneskerettighetsrådet. Rapporten inngår som en del av grunnlaget for rådets UPR-gjennomgang av Indonesia i mai 2012.

Oljefondet granskes nøyere

Regnskogfondet følger oljefondets investeringer tett, spesielt med tanke på om fondet plasserer penger i selskaper som gjennom sitt virke ødelegger regnskog. I 2010 kom meldingen om at fondet trakk seg ut av det malaysiske tømmersekskapet Samling. Dette året kjørte Regnskogfondet også en stor kampanje, «Flytt tusen-lappen min», som krevde at regjeringen trakk seg ut av det spanske oljeselskapet Repsol.

På bakgrunn av dette ville vi starte en større, prinsipiell diskusjon om oljefondet og regnskogmilliardene i 2011. Regnskogfondet ville synliggjøre det vi mener er en total mangel på

sammenheng i regjeringens politikk: Det at Norge bruker opp til tre milliarder kroner årlig på å bevare regnskog, samtidig som oljefondet investerer langt større summer i verstingselskaper som ødelegger skogen der de opererer.

Dette markerer et skifte i Regnskogfondets tilnæringsmåte overfor oljefondet. Mens vi tidligere i stor grad har rettet søkelyset mot enkeltelskaper, konsentrerte vi oss i fjor mer om den overordnede investeringspolitikken. Fondet har vokst seg så stort og investeringene i bransjer som ødelegger regnskog har blitt så omfattende at det er utilstrekkelig kun å rette blikket mot enkeltelskaper. Det er behov for et overordnet grep for å sikre at oljefondet skal slutte å finansiere regnskogsødeleggelse. Regnskogfondet har krevd en full gjennomgang av oljefondets investeringer i høyriskobransjer, samtidig som vi har videreført kritikken av Fi-

nansdepartementets manglende håndhevelse av oljefondets etiske retningslinjer.

Skuffende klimakonferanse

Klimatoppmøtet i Durban i 2011 var et tilbakeslag fra Cancún-møtet året før. Forhandlingene om regnskogbevaring kom ikke videre, og delvis ble det tatt noen skritt i feil retning på forhold som er viktige for Regnskogfondet og våre partnere. På den annen side ble det åpenbart at Regnskogfondet har opparbeidet seg internasjonal anerkjennelse som en ekspert på klima- og skogdiskusjonen, etter mange års stort engasjement på feltet.

Regnskogfondet ble intervjuet av de fleste globale nyhetsbyråene, og også referert hyppig til av andre sentrale aktører i diskusjonen om klima og skog. Mangelen på framgang i de internasjonale forhandlingene gjør at klimaarbeidet Regnskogfondet og våre partnere gjør i flere av våre samarbeidsland blir desto viktigere.

I GENEVE: Gracelyn Meauri fra den papuanske organisasjonen CELCOR og Regnskogfondets Ronny Hansen og foran FN-bygningen.

Foto: Regnskogfondet

Redd regnskogen på Rema

REGNSKOGFONDETS TØMMERKAMPANJE

fjerner tropisk tømmer fra butikkhyllene. Nå vil vi også fjerne palmeoljen fra maten vår.

Regnskogfondet har i flere år drevet målrettet kampanjearbeid for å hindre at aktører innen trevarebransjen omsetter tropisk tømmer. Denne arbeidsformen har gitt gode resultater, og i 2011 lovte to store kjøkkenleverandører å ta umiddelbare grep da de ble utropt som verstinger. Bevisstheten hos norske forhandlere er høyere enn før, og vi ser at mange nå gjør en veldig god innsats for å unngå problematisk tropisk trevirke.

Flere sitter regnskogfritt

I 2011 utvidet vi byggevarekampanjen til også å gjelde forhandlere av kjøkken. 35 frivillige tømmerinspektører deltok i byggevareundersøkelsen, som ble gjennomført på høsten. Vi kontrollerte 50 utsalg, noe som er ny rekord for denne undersøkelsen. Målet var å kartlegge hvem som selger produkter av tropisk tømmer, og hvem som ikke gjør det. Kjøkkenforhandlerne Kvik og Drømmekjøkken ble kåret til de to verstingene. Disse lovte å fjerne alt tropisk tømmer fra sitt sortiment.

Samtidig videreførte vi vår årlige hagemøbelundersøkelse, som kartlegger bruken av tropisk tre i hagemøbler for salg i Norge. På grunnlag av denne ga vi ut årets versjon av Regnskogfondets forbrukerguide om hagemøbler. Skeidar, Bohus, Coop og Hageland er bare noen av stadig flere forhandlere som garanterer at de ikke lenger tar inn hagemøbler av tropisk tømmer. Ingen av forhandlerne i hagemøbelundersøkelsen 2011 selger hagemøbler av naturskog, men plantasje-tømmer er fortsatt utbredt. Mange oppga at de ikke oppfatter plantasjer som noen trussel mot regnskogen, og denne feiloppfatningen avkreftet vi i forbrukerguiden.

I mars 2011 var Regnskogfondet til stede på båtmessa «Sjøen for alle» på Lillestrøm. Vi intervjuet og sjekket utvalget til femten store og små båtforhandlere.

Palmeolje skader regnskogen og helsa

Regnskogfondet startet i 2011 arbeidet med en kampanje mot den miljøskadelige palmeoljen, hvor målet er en forbruksreduksjon i Norge. Palmeolje er hovedårsaken til avskoging i Indonesia, som er det landet i verden hvor regnskogen ødelegges raskest. Samtidig har industrien store utvidelsesplaner i

Foto: James Ewen/Earthmedia

SKADELIG OLJE: En rekke snackstyper inneholder palmeolje, som er skadelig både for helsa og for regnskogen.

andre regnskogland.

I 2011 gjorde vi en grundig kartlegging av hvordan palmeoljeindustrien er koblet til ødeleggelse av regnskog, samt overgrep mot urfolk og andre lokalsamfunn. I løpet av høsten gjennomførte vi en omfattende undersøkelse sammen med organisasjonen Grønn Hverdag. Vi spurte 19 av de største matvareprodusentene i Norge om hvilke produkter som inneholder palmeolje og hvorvidt de kunne dokumentere at palmeoljen var produsert på en miljøvennlig måte.

Tre matvareprodusenter nektet å svare på våre spørsmål, og ble klaget inn for Miljøklagenemnda. Dette førte blant annet til et stort oppslag i VG om at matvareprodusentene holder tilbake viktig informasjon. Etter grundig arbeid i 2011, ble Palmeoljekampanjen lansert for fullt i januar 2012.

REGNSKOGFONDETS PÅVIRKNINGS- OG KAMPANJEARBEID

- Policy- og kampanjeavdelingen er en sentral aktør i den norske politiske diskusjonen om regnskogsbevaring, og bistand til urfolk og miljø
- Den overvåker blant annet REDD og de norske regnskogmilliardene, statsbudsjettet, bistandsmeldinger og oljefondets investeringspolitikk
- Avdelingen identifiserer kommersielle produkter som bidrar til ødeleggelse av regnskog, og forteller norske forbrukere og bedrifter hvordan de kan unngå dem
- Seks ansatte i avdelingen

En synlig medieaktør

REGNSKOGFONDET REDDER REGNSKOG! Det gjør vi nært samarbeid med menneskene som lever der.

Slik innledes Regnskogfondets nye kommunikasjonsstrategi for perioden 2011 - 2014. Strategien inneholder målgrupper og budskap for Regnskogfondets kommunikasjon utad og hvilke virkemidler vi bruker for å nå ut og skape engasjement. Strategien skal blant annet sørge for at budskapet vårt er tydelig og bidra til at Regnskogfondet er synlige og gjenkjennelige på tvers av alle kommunikasjonsflater.

Regnskog i media

Regnskogfondet er en betydelig medieaktør, som preger deknningen av regnskogsspørsmål i

det norske mediebildet. Dette skyldes at vi løfter fram nyhetssaker og er en markant og aktiv stemme i offentlige debatter. Vi er en tilgjengelig organisasjon, som prierer mediehenvelser høyt. Byggingen av gigantdemningen Belo Monte fikk stor oppmerksomhet i media i 2011 og vil kanskje være den regnskogsaken som folk vil huske best fra dette medieåret. Regnskogfondet uttalte seg om hvordan denne utbyggingen vil ramme både skog og indianersamfunnene hardt og våre samarbeidspartnere var aktive i demonstrasjonene som pågikk mot dammen i Brasil.

På tampen av året reiste journalist Hannah Gitmark fra Dagsavisen til Indonesia og lagde en serie med artikler om hvordan eta-

bleringen av palmeoljeplantasjer undergraver lokalbefolkningens livsgrunnlag i regnskogen. Gitmark besøkte lokale organisasjoner Regnskogfondet samarbeider med.

Andre saker som nådde mediebildet var Norges nye milliardavtale med Indonesia og kjøkkenbransjen som lover å rydde opp i bruk av tropisk tre etter kritikk fra Regnskogfondet. På slutten av året var saken om at Grønn Hverdag og Regnskogfondet klage flere matvareprodusenter inn for brudd på miljøinformasjonsloven da de nektet å oppgi informasjon om bruk av palmeolje i produktene sine, i flere riksdekkende aviser og på NRK Forbrukerinspektørene.

I løpet av året ble Regnskogfondet omtalt eller nevnt i 522 medieoppslag.

Hjemmeside

Trafikken til www.regnskog.no gikk ned i 2011 fra 144 000 besøkende i 2010 til 105 000 i 2011, trolig fordi kampanjen «Flytt tusenlappen min» var svært populær i 2010. Totalt ble det vist 329 076 sider mot 424 000 sider året før. Samtidig økte andelen gjenbesøk, som betyr at flere opplever siden som relevant og kommer tilbake. Hjemmesiden ble løpende oppdatert med nyhetssaker, pressemeldinger, kronikker, temaartikler og fagartikler. Vi sendte ut månedlige elektroniske nyhetsbrev til over 5000 abonnenter.

Sosiale medier

Antall følgere av Regnskogfondets side på Facebook økte fra 6758 i desember 2010 til 7898 ved utgangen av 2011. Profilen vår på Twitter hadde 5256 følgere ved utgangen av 2011, mot om lag 3000 ved inngangen av året. Regnskogfondet etablerte også i 2011 en egen twitterkonto på engelsk hvor vi formidler og diskuterer de politiske sakene vi jobber med som klima og internasjonale menneskerettigheter.

Video

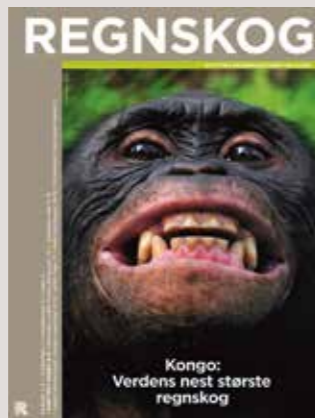
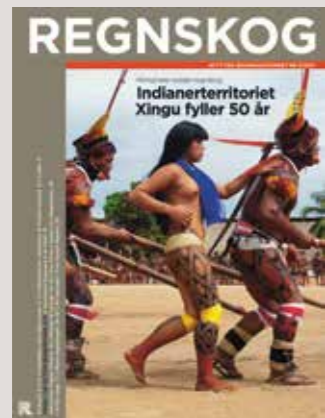
NRK-journalist og biolog Arild Hagen leverte fem videoer om yanomami-indianernes liv i regnskogen i Brasil. Filmene publiseres på Youtube, på vår hjemmeside og Facebook. Vi opplever stor interesse for disse filmene.

Foredrag

Daglig leder Lars Løvold og ansatte fra alle Regnskogfondets avdelinger stilte gjennom året opp på flere foredrag, seminarer og debatter.

MAGASINET MED ANSIKTLØFTNING

Vi ga ut fire utgaver av magasinet vårt. De to første under navnet «Nytt fra Regnskogfondet», og de to siste under det nye navnet «Regnskog». Opplaget er på 9000 og magasinet sendes til Regnskogvoktere, støttespillere, journalister, myndigheter og fagmiljøer. Det kan også lastes ned fra hjemmesiden vår.

Styrets årsberetning 2011

Virksomhetens art

Regnskogfondet er en organisasjon som arbeider for å bevare verdens regnskoger og sikre urfolks rettigheter. Vi samarbeider med over 100 lokale miljø-, rettighets- og urfolksorganisasjoner i Sørøst-Asia, Sentral-Afrika og Amazonas.

I Norge arbeider vi for å øke oppmerksomheten om regnskogen, forhindre at norsk politikk og norske næringsinteresser bidrar til å ødelegge den og styrke politikk og praksis som bevarer den.

Regnskogfondet Norge ble stiftet i 1989 og er i dag Europas ledende organisasjon innen regnskogbevaring. Vi er del av nettverket Rainforest Foundation International med søsterorganisasjoner i USA og Storbritannia. Regnskogfondet har kontorer i Grensen 9b i Oslo.

Virksomheten finansieres av offentlige myndigheter, private givere og sponsorer. Regnskogfondet har fem norske organisasjoner som medlemmer: Norges Naturvernforbund, Natur og Ungdom, Miljøagentene, Utviklingsfondet og Framtiden i våre hender.

Fortsatt drift

I årsregnskapet er forutsetningen om fortsatt drift lagt til grunn, da det etter styrets oppfatning ikke er forhold som tilsier noe annet.

Arbeidsmiljø og ansatte

Regnskogfondet har internkontroll for helse-, miljø og sikkerhet. Det er utarbeidet egen sikkerhetsinstruks og Code of Conduct.

Årsmøtet ble avholdt i juni med medlemsorganisasjonene til stede. Det ble i 2011 gjennomført 6 styremøter, 16 stabsmøter, 6 ansattmøter og 19 ledermøter.

Ved utgangen av 2011 var 32,5 stillinger besatt. Det er en vekst på 2 stillinger fra foregående år.

Sykefraværet var de tre første kvartalene 2011 og siste kvartal 2010 totalt på 4,1 prosent fordelt på 1 prosent egenmeldt sykefravær og 3,1 prosent legemeldt sykefravær. Sykefraværet har hatt en tilbakegang på 0,2 prosentpoeng fra forrige periode.

Likestilling

Regnskogfondet søker en kjønnsmessig balanse i styre og stab. Ved utgangen av 2011 besto staben av 15 menn og 18 kvinner. Styrets sammensetning var tre menn og seks kvinner.

Miljørapportering

Regnskogfondet er Miljøfyrtårnsertifisert og følger de retningslinjene som følger av det. Regnskogfondets virksomhet medfører ikke miljøforurensning i betydelig grad utover forurensning fra transport.

Årsregnskap

Årsregnskapet gir en fullgod beskrivelse av Regnskogfondets disponeringer og posisjon ved regnskapsårets slutt.

Økonomisk stilling

Etter styrets oppfatning er Regnskogfondets finansielle stilling tilfredsstillende. Egenkapitalen er på 20 146 535, mot 18 740 807 ved utgangen av 2010, mens totalkapitalen er på 37 220 744 i 2011 mot 32 407 433 i 2010. Årets resultat øker prosjektfondet (egenkapital med selvpålagt binding) med 1 189 059, og den frie egenkapitalen med 215 665. Regnskogfondet har ingen pantegjeld og likviditeten er god.

Oslo, 6. juni 2012

Regine Andersen
leder

Anne Hege Simonsen
nestleder

Ketil Fred Hansen
medlem

Signe Howell
medlem

Maria Lundberg
medlem

Trygve K. Norman
medlem

Jenny Kosberg
Skagestad
medlem

Jan Thomas Odegard
medlem

Anja Lillegraven
medlem og
stabsrepresentant

Lars Løvold
Daglig leder

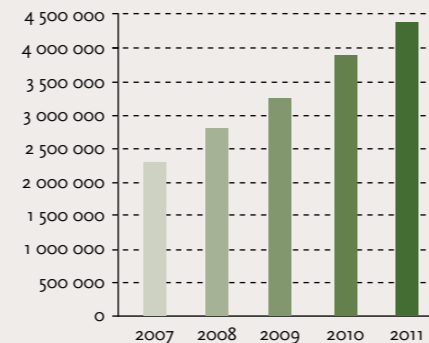
Regnskogfondet 2011

Anskaffede midler	2011	2010
Norad	84 365 109	80 812 913
Utenriksdepartementet	27 931 987	25 000 000
Andre tilskudd	3 306 040	2 506 719
Innsamlede midler		
Regnskogvoktere	4 445 146	3 871 810
Andre enkeltbidrag	2 161 442	2 578 603
Choice Hotels	2 739 020	2 566 983
Andre næringslivsbidrag	430 498	608 143
Renteinntekter	589 224	426 495
Sum anskaffede midler	125 968 466	118 371 666
Forbruk av midler		
Anskaffelse midler	3 388 570	3 261 447
Regnskogfondets programmer (*)	110 364 626	102 625 472
Informasjon	2 965 385	2 943 483
Administrasjon/drift	7 845 160	8 247 220
Sum forbruk av midler	124 563 741	117 077 622
Aktivitetsresultat	1 404 725	1 294 044
Regnskogfondets programmer (**)	2 011	2 010
Lokale regnskogsprosjekter Amazonas	13 655 545	13 890 011
Sammenhengende territorier Amazonas	25 862 951	23 187 912
Urfolks rettigheter Amazonas	12 365 126	11 304 918
Regnskogsbevaring Afrika (Kongo)	11 674 408	12 405 802
Regnskogsbevaring Asia og Oseania	22 252 942	20 158 488
Globale tiltak for regnskogen	5 800 815	5 231 183
Støtte til miljøorganisasjoner i regnskogland	6 280 127	6 423 545
Klima og regnskog	12 472 713	10 023 613
Sum prosjektene	110 364 627	102 625 472

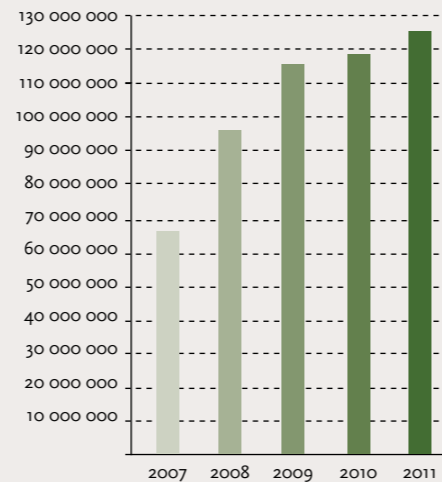

Regnskogfondet er medlem av Innsamlingskontrollen.

Inntekter fra Regnskogvoktere 2007-2011

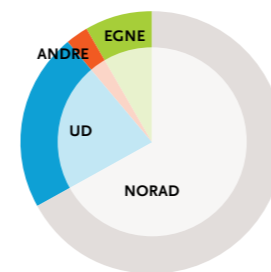

Omsetning 2007-2011

Hvor kommer pengene fra?

Alle tall i mill. kr.

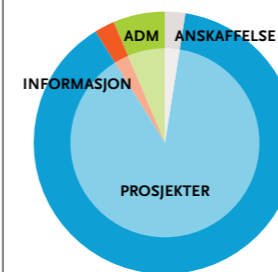

- Norad: 84,4 (67 %)
- UD: 27,9 (22,1 %)
- Andre tilskudd: 3,3 (2,6 %)
- Egne midler inkl. renter: 10,4 (8,3 %)

SUM INNTEKTER: 126,0

Hva brukes pengene til?

Alle tall i mill. kr.

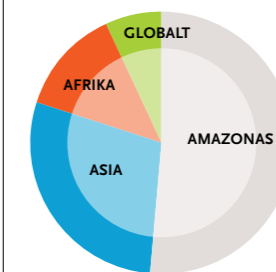

- Anskaffelse av midler: 3,4 (2,7 %)
- Prosjekter: 110,4 (88,6 %)
- Informasjon: 3,0 (2,4 %)
- Adm/drift: 7,5 (6,3 %)

SUM UTGIFTER: 124,6

Hvor går pengene hen?

Alle tall i mill. kr.

- Amazonas: 57 (51,6 %)
- Asia: 31,5 (28,5 %)
- Afrika: 14,4 (13,1 %)
- Globalt: 7,5 (6,8 %)

SUM PROSJEKTMIDLER: 110,4

Innsamlede midler

Alle tall i mill. kr.

- Regnskogvoktere: 4,4
- Næringslivsstøtte: 3,2
- Andre: 2,2

SUM EGNE INNTEKTER: 9,8

Våre støttespillere

2011 HAR VÆRT et svært godt år for Regnskogfondet. Aldri før har privatpersoner og bedrifter i Norge bidratt med så mye penger til vårt viktige arbeid. Samtidig økte NORAD, Utenriksdepartementet og Miljøverndepartementet sine bevilgninger til Regnskogfondet.

Regnskogvoktere

Regnskogvoktere er privatpersoner og bedrifter som gir et fast, månedlig beløp til arbeidet vårt. Dette er vår viktigste givergruppe fordi de støtter jevnlig og gjerne over mange år. Støtten fra Regnskogvokterne gjør det mulig for oss å arbeide langsiktig og strategisk for å redde verdens regnskoger.

I 2011 har vi først og fremst rekruttert Regnskogvoktere gjennom aktiviteter på nettet. 819 mennesker ble Regnskogvoktere i 2011. Regnskogvokterne kommer fra hele landet, og stadig flere unge mennesker velger å støtte oss ved å være Regnskogvoktere. Regnskogfondet arbeider mye med å få flest mulig Regnskogvoktere til å støtte oss gjennom AvtaleGiro,

fordi denne betalingsmåten er kostnadseffektiv og miljøvennlig. Mot slutten av 2011 betalte 75 % av Regnskogvokterne sine faste bidrag med AvtaleGiro – det er et resultat vi er stolte av!

Regnskogvokterne har i 2011 bevart hele 874 436 mål, eller et areal på størrelse med nesten 125 000 fotballbaner! Det er mer enn en dobling gjennom en femårs periode.

Nordic Choice Hotels

Vi har et svært godt samarbeid med Nordic Choice Hotels, som gir resultater på flere områder. Hver hotellgjest bevarer 100 kvadratmeter regnskog for hver overnatting de foretar. Omsatt i kroner er det 50 øre for hver overnatting. I fjor resulterte dette i drøyt 2,7 millioner kroner i støtte til prosjekter i Peru og på Papua Ny-Guinea. Nordic Choice Hotels har også et fokus på regnskogbevaring i sine interne prosesser og er opptatt av hvordan de som en stor innkjøper kan bidra til å redusere rasingen av regnskogen.

Regnskogfondet mottar også gaver og støtte fra flere aktører i næringslivet som er av stor betydning for våre inntekter.

Foto: Julie Forchhammer/Regnskogfondet

KARTLEGER RETTIGHETER: Med støtte fra Regnskogfondet kan disse innbyggerne i landsbyen Ikala i Kongo lage kart som viser områdene som omfattes av deres tradisjonelle rettigheter. Kartene brukes overfor myndighetene for å hindre at områdene blir gitt bort til andre formål.

Nordic Choice Hotels er en viktig privat støttespiller

Bli regnskogvokter på telefon 23 10 95 00
eller www.regnskog.no

Regnskogfondets årsmelding 2011

Utgiver: Regnskogfondet

Grensen 9 B, 0159 Oslo

Telefon: 23 10 95 00

E-post: regnskog@regnskog.no

www.regnskog.no

Prosjektleder: Gaute Johansson Gaarder

Design: Concorde

Trykk: Merkur Trykk